

Risale-i Nur'daki Ye'cûc ve Mecûc meselesi mesail-i hakaik kısmından mıdır? Bu mesele, bazen medarı tenkit olmaktadır. Üstadımız mesail-i hakaika dair kısımların kati olduğunu Tarihçe-i Hayat'ta izah ediyor. Bu mesele de o kısma dahil midir?

Seddi Zülkarneyn, Ye'cûc ve Me'cûc gibi hadiseler, kainatta işlemekte olan mübareze, yani çarpışmak kanununun ve iman, küfür, mazlum, zalim çarpışmasının iki nümunesi ve misalidir.

Evet, insanın en küçük dairesi olan kalpten tutun, en büyük dairesi olan semavata kadar mübareze ve mücadele kanunu işlemekte ve devam etmektedir. Kur'an bu Ye'cûc ve Me'cûc olayında külli ve umumi kanunun cüzi bir ucunu ve parçasını aklın nazarına vererek, bize ikaz ve ihtarda bulunuyor ve ders veriyor. Yoksa tarihin cüzi ve basit bir hadisesi değildir. Külli bir kanunun ucu olmasından külliyet kazanmıştır.

Ye'cûc ve Me'cûc'un kimler olduğu meselesinde yapılan yorumlara ve tefsirlere, mutlak anlamda Kur'an'ın manası ve hakikatidir, demek hatalı ve yanlış olur. Zira Kur'an'ın muhkem manası tevil ve tefsire açık olmayacak kadar net ve sarihdir. Halbuki Ye'cûc ve Me'cûc'ün hangi millet ya da kabile olduğunda bir sarahat ve netlik yoktur. Bu yüzden her müfessir kendi döneminin şartlarına uygun yorum ve tefsirlerde bulunmuşlardır.

Kur'an açık bir dille şu millete Ye'cûc ve Me'cûc demiş denilemez. Ama işaret ve levhaların izinden gidildiğinde, hangi milletler bu kapsama girmiş bunu görmek de mümkündür. Risale-i Nurların Ye'cûc ve Me'cûc hakkındaki kapsamlı ve isabetli yorumları bu kabilden olduğu için hakikattir; ama muhkem manada hakikattir, denilmesi doğru değildir.

Üstad Hazretleri bu hakikate şu şekilde işaret ediyor:

"Bu üçüncü kaziyede ihtilâfat feveran ederler. Kal u kîl buna şahittir. Bunu inkâr eden adam, eğer içtihadla olsa, ne mükâbirdir ve ne küfre gider. Zira âmm, bir hâssın intifasıyla müntefi değildir. Binaenaleyh, her eve kendi kapısıyla gitmek lâzımdır. Zira her evin bir kapısı var. Ve her kilidin bir anahtarı vardır."(1)

Bu üçüncü önermeye göre, bir müçtehit başka bir müçtehidin içtihat ve yorumunu

inkar edip kabul etmese ne kibirli olur, ne de küfre düşer. Bilakis başka bir içtihat yaptığı için sevap kazanır. İmam Azam ve İmam Şafi (ra)'in mezheplerinin ihtilafı bu noktadan ileri geliyor. Müfessirlerin yüz binlerce muhtelif tefsirleri buna misaldir.

(1) bk. [Muhakemat, Birinci Makale.](#)